

36. Khatržinka z Delnjeje Hórki.

Po swojim hłosu.

1. W Wujerjowskej semi jara dźiwna wójna:
Njemóhła tam wostacź žana cžišta knježna.
2. Žana cžišta knježna, žana burska dźowka,
Njemóhła tam bydlicź žana mloda holza.
3. Schtož jenož ta jena korežmarjowa dźowka,
Tam we Delnjeje Hórzy s mjenom Khatržinka.
4. Hdyž bě tole shonił Wujerjowski panik,
Dał je šo wón wjesczi na Šorjelski hermanč.
5. A je šej tam kupił zhyłu trubu płatu,
Šomota što łóhczi, k temu bělu židu.
6. Dał šej potom schiczi rjanu žónsku draštu,
Dał šej woblez do njej', do tej' žónskej' drašty.
7. Dał šo potom wjesczi ja knježnicžku cžešnu
Do Delnjeje Hórki na dwór korežmarjowy.
8. „Pomhaj Bóh! korežmarjo, chzyl mje hospodowacź,
Šenu jen'cžku nóžku mje a moje konje.“
9. „„Hospodowacź chzyl cže, ale loža nimam,
Žanoh' loža tebi, žanej' hródže konjom.““
10. „Wohladaš šo loža, wohladaš šo hródže!
Nječ mi konje steja šrijedža twojoh' dwora.
11. Ša pač chzu šo lehnyč do komorki cžemnej',
Do komorki próšdnej' na tu twjerdu ławku.